

ÁT A FALON – HALLGATÓI ÖTLETPÁLYÁZAT MŰLEÍRÁS

Tervünkben a falon való átjutás kérdését tágabb környezetben, komplex módon értelmeztük. A terület karaktere a fal környezetével kialakult viszonyából származtatható. A fal: elválaszt és összefog, eltakar és kiemel. Elválasztja a barokk kertek rejtett, belső világát a rajta kívül eső városrész mozgalmasságától. Összefogja, magához sorolja a belül eső nyitott tereket, a katedrális tövétől teljes hosszán át. Tömegével eltakarja, védetté teszi a kertrendszert, de egyben ki is emeli a történeti belváros határát. A falon való átjárás nem történhet a fal karakterének elvesztésével. Nem képzelhető el tehát a fal áttörésével, egy új városkapu téri helyzetének megteremtésével. A monumentális katedrális és a középkori városfal mellett egy hagyományos értelemben vett városi ikonnak nincsen léte itt.

A tervezés során az átjárás szükségén túl további fontos szempont volt a belső kertek egymással való viszonyának javítása. Ezek hosszanti helyzetéből adódóan a falon való átjutást sem pontszerűen, hanem egy vonal mentén képeztük. A vonalat a középkori fal rajzolata meghatározza. A fal tetején végighaladva a hosszanti kilátósétányról rálátunk a kertrendszerre, a katedrálisra és a falon túli területekre. Az átjárás két irányból felfutó lépcsőkkel megoldott, melyek megjelenésükben, anyaghasználatukban a felső szerkezetet követik. A belső kertbe is két helyen lehet leereszkedni. A kertrendezés minimális, a terület jellemzőit (az útosztást és a fákat) tiszteletben tartva a járható felület a meglévő útburkolat kontúr mentén bővül a fal menti lejáratokig. A beavatkozás által a kertek megközelíthetőbbé válnak, de sajátos karakterük megmarad. Az új mellett a fennálló állapot rendbetételével (burkolati- és zöld felületek) az északi városfal kertjei a városi közösségi események különleges és vonzó keretévé válnak.

Az új elem a fal tektonikus adottságait is felhasználja: monolit, anyagszerű tömegén él. Anyaghasználatában a kettő viszont finom kontrasztban áll egymással: a fal nehézségére épülő elem könnyed, anyagon túli megjelenéssel bír. Szerkezete egyszerű és kivitelezhető, a fából készült konstrukció azonos elemek sorolásával épül. A vékony lécek közötti hézag könnyeddé, nagyvonalúvá teszi, amit erősít a vonalszerű megjelenés. Az elemeket bizonyos közönként összefeszítik és a falhoz erősítik, így a szerkezet enyhén lebeg a fal felett. A rendszer a megfeszítés mértékétől függően a lépések hatására finoman mozog, egy várfal gyilokjárójának érzetét keltve.

Bartis Katalin Dóra, Váncza Márk